

[Finansministeren.]

Jeg lagde med interesse mærke til, at hr. Haunstrup Clemmensen var meget inde på, at der her var et lovområde, hvor det offentlige skulle støtte; der skulle altså være særlige begunstigelser for aktierne. Deri ligger vel også en indrømmelse af, at der er en ulighed. Det er muligt, at der skal en særlig begunstigelse til; men så vil jeg foretrække, at den ikke finder sted igennem skattelovgivningen. Lad os prøve på at få en skattelovgivning, som giver regler, der så vidt muligt virker ens over for al for-tjeneste.

Jeg vil gerne sige til hr. Ømann, der sagde mange ting om kapitalvindingen i det hele taget, som jeg var enig i, at jeg ikke er enig i hans syn på ejerlejlighederne. Jeg mener, at en konsekvens af det, man har foretaget ved at gennemføre lovgivningen om ejerlejligheder, må være, at ejerlejlighederne også her ligestilles med parcelhusene.

Jeg lagde naturligvis mærke til hr. Niels Westerby's lidt ironiske bemærkning på dette punkt; men jeg vil gerne fremhæve, at det efter vor opfattelse ikke kan være rigtigt, at der skulle være den samme lighed med hensyn til bestemmelserne om lejeværdi osv. Det er noget helt andet. Ejerlejligheder er et nyt begreb, og hvis man skulle have en ligestilling med hensyn til dem, kunne man tænke sig, at nye parcelhuse fik samme status som ejerlejligheder. Men det er jo ikke noget, der ligger for i dag.

Jeg vil gerne til hr. A. C. Normann sige, at spørgsmålet om eventuelt at ændre ved de 1.000 kr. kan vi se på i udvalget, og jeg var glad for udtalelsen om, at en stor part af befolkningen — jeg tror, det er rigtigt — er indstillet på, at man vil have en beskatning af de arbejdsfrie indkomster.

Spørgsmålet om ikrafttrædelsesdatoerne har jeg svaret på; jeg kan kun sige det samme til hr. Niels Westerby.

Hr. Niels Westerby rejste det spørgsmål, om man ikke skulle overveje hele problemkomplekset omkring selskabsbeskatningen i forhold til beskatningen i almindelighed,

altså spørgsmålet om dobbeltbeskatning. Det er et spørgsmål, som har været diskuteret uendelig mange gange, men det er muligt, at man bør diskutere det en gang til. Jeg har ikke noget imod, at man også ser på det i udvalget, men jeg tror, det har været debatteret så mange gange, at der ikke kan tilføres denne diskussion noget væsentligt nyt i dag.

Så er der spørgsmålet, om man skal overveje en ændring af de 30 pct. De 30 pct. er ansat ud fra den betragtning, at man dermed nogenlunde ramte den gennemsnitlige ligevægtsskat, og det er indlysende, at hvis dette forhold ændres meget væsentligt, hvad jeg ikke har megen tro på det vil gøre i nær fremtid, kunne man overveje en ændring deraf, men i øjeblikket ser det for mig ud, som om de 30 pct. meget godt rammer det, der er den gennemsnitlige ligevægtsskat; det er klart, at ligevægtsskatten er vidt forskellig for de enkelte skatteydere.

Ib Thyregod: Finansministeren havde et par enkelte bemærkninger til mig, som jeg gerne vil svare på. For det første vil jeg gerne sige om problemet lovgivning med tilbagevirkende kraft — det gælder både i skattelovgivning og på andre områder — at det må betragtes som noget yderst uheldigt over for dem, som har disponeret. Jeg nævnte som eksempel, hvorledes datoen den 15. december 1966 i virkeligheden blev 1. januar 1966 for investeringsforeningerne, og der kan også nævnes andre eksempler, hvor dette uheldige kommer frem. Når vi vedtager afgiftslove, gennemføres disse jo, hvis det er muligt, meget hurtigt, men her er det ikke de samme hensyn, der gør sig gældende, for man må huske på, at de mennesker, der her er tale om, ikke er spekulanter; tværtimod er det jo således, at hvis man er spekulant i skattelovgivningens forstand, rammes man efter helt andre regler end efter de regler, der her er tale om. Det er altså simpelt hen mennesker, der har investeret i aktier, og som på et eller andet tidspunkt har solgt eller vil sælge